

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 357/2025
26.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Владана Ивановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 301/24 од 15.07.2024. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 190/24 од 13.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 26. марта 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владана Ивановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 301/24 од 15.07.2024. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 190/24 од 13.12.2024. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу поднети захтев **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 301/24 од 15.07.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју казну му је урачунато време provedено у притвору од 20.11.2023. године до 22.02.2024. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Оштећени ББ и ВВ упућени су на парнични поступак, ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 190/24 од 13.12.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Крушевцу и браниоца окривљеног АА - адвоката Владана Ивановића, а пресуда Основног суда у Крушевцу К 301/24 од 15.07.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА - адвокат Владан Ивановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер је првостепени суд прекорачио оптужбу на тај начин што је изоставио читав низ радњи, које су наведене у оптужном предлогу, а које су предузимали оштећени ВВ и ББ, те изостављањем описа начина на који је окривљени АА дошао на лице места, на који начин је, према наводима захтева, у изреци пресуде створен привид континуираног присуства окривљеног на месту дешавања критичног догађаја, нарушавајући при томе објективни идентитет оптужбе и пресуде.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног суда, нису основани.

Наиме, истоветни наводи захтева истицани су и у жалби браниоца окривљеног, поднетој против првостепене пресуде и били су предмет разматрања Вишег суда у Крушевцу, који је изложене наводе оценио неоснованим и о томе на страни 4. став четврти и страни 5. став први и други образложења своје одлуке, изнео јасне и аргументоване разлоге које Врховни суд прихвата као правилне, те на ове разлоге у смислу члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Поред тога, бранилац у поднетом захтеву наводи и да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца.

Међутим, приликом образлагања овако означене повреде, бранилац не наводи на који начин је нижестепеним пресудама у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, већ с тим у вези у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, односно повреду одредбе члана 440. ЗКП, истицањем да првостепени суд није на јасан и поуздан начин утврдио да је окривљеном у моменту предузимања радњи било познато да су оштећени ББ и ВВ службена лица која врше службену радњу.

Најзад, у образложењу захтева бранилац указује и на повреду одредаба члана 462. став 3. ЗКП, истицањем да првостепени суд није поступио по налозима Вишег суда у Крушевцу Кж1 83/24 од 24.05.2024. године, након укидања првобитне првостепене пресуде.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, којом су прописани разлози због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, односно повреде члана 440. ЗКП, те повреде одредаба члана 462. став 3. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа – судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић